

- hoge zandgrond, van de bewoners van Hulst”.
- „H U L S U I D” (onb., in Gelderland of Overijsel) :: —, 1221, Zw D.
Germ. *hulisa-* m. „hulst” + *widu-* m. „bos”.
- HULSVELDE [Melle : Gt] :: Hulsuelde, eind 12^e, G LT 93 v°.
Germ. *hulisa-* m. „hulst” + *feldu-* n. „woest land, heide”.
- „H U L T H E M” (inc. dans le pagus de Hainaut) :: —, 870, L G C.
Germ. *hulta-* n. „bois” + *haima-* n. „habitation”.
- HULVERSCHEID [Radevormwald : Dd] :: Huluenscetha, 11. kop. mitte 12., D W II a 1, 30 v°. — Huluerscethe, mitte 12., D W II a 1, 31 v°. — Hulerstede vurthe, mitte 12., ib., 31 v°.
Germ. *hulfra-* (? cf. ae. **hulfere*, an. *hulfr*) „Hulst” (Smith, EPNE, s. v. *hulfere*) + *skaiþjō-* f. „Wasserscheide”.
- HUMAIN : Ma :: Humnin, 862, I SM 1. — in Humlino, 862 cop. 3e déc. 13e, I SMe n° 28. — Humins, (1130-31) cop. id., ib. n° 150.
Anc. germ. *humulinja-*, dérivé de *humulan-* m. „houblon”?
- „H U M B A L D I N G A H E M” (inc. ± Cormont : Mt) :: Humbaldingahem, Humbaldingahem, 826 cop. 961 dont 4 copies 12e-18e, éd. DB, p. 47. — Humbaldingahem, 838 cop. 961 dont 3 copies 12e-18e, éd. ib., p. 54 ; 868 cop. id., éd. ib. p. 72.
Germ. *Hunubaldinga haim* „habitation des gens de Hunubald”.
- HUMBEKE [Overboelare en Viane : Al] :: Hunebeke, 1214, G SA en G G. — Hunbeke, 1219, Y C.
Germ. *hunu-* „honigkleurig” + *baki-* m. „beek”.
- HUMBERT : Mt.
Germ. *hunu-* „couleur de miel” + *berga-* m. „mont”.
- HUMELGEM [Steenokkerzeel : Br] :: Hume-
- lengem, 1129, X E 9384/1. — Humlengen (sic), 1154, keizeroorconde, Park 11.
- HUMERÉE [Sombrefte : Na] :: Hermereis, (1112-36), Lz Gesta abb. Gembl., 44 r°.
Germ. rom. *Harimæriacas* „appartenant à Harimær” (*harja-* m. „armée” + *mæri-* „renommé”).
- HUMERGUILLE : Ar :: Homoroles, 1119 cop. 12e dont cop. 1775, O 803 I n° 129.
Dim. roman du suivant.
- HUMIÈRES : Ar :: Humeries, Humeriis, 2e quart 12e, L 1 H 1757, 30 r°, 30 v°. — Humeres, 1162, ib., 47 r°. — Humieres, 1210, L 1 G 195/1032.
- „H U M L U N C A M P” [Saint-Georges : Ar] :: Hunluncam, 1094, L 1 H 414/3737. — Humluncam, 1re moitié 12e, L 1 H 1757, 24 v°.
Rom. *humulon* < germ. *humulan-* m. „houblon” + *campus* „champ”.
- HÜMMEL : Kb :: in Hoinbuilo, 1114, D ME 7.
Germ. *hauhon*, dat. sg. zu *hauha-* „hoch” + *buhila-* m. „Bühl, Hügel”.
- HUMMELDORF : Os :: Humilthorpe, Humilathorpe, 10., D W IX a 1 a, 16 v°, 30 v°. — Humelthorpe, mitte 12., D W RH9, 64 r°.
Germ. *humulan-* m. „Hopfen” + *porpan-* n. „Siedlung”.
- HUMMELO : Gl :: Humelle, 828 kop. 10^e kop. eind 11^e, ed. DB, p. 316. — Hummelo, (1118-27) kop. 14^e, Zu K. — Hÿmele, 1200, Ar B 1.
Germ. *humulan-* m. „hoppe” + *lauha-* n. „bosje op hoge zandgrond”.
- HUMSTERLAND (gouw in het westen van de prov. Groningen) :: in pago Hugumarchi (*h* „verbeterd” in *b*), 786-87 kop. ± 1222, Go I 71, 59 r°. — Hugmerthi, 1^e helft 9^e kop. 1^e helft 11^e, vita s. Liudgeri, Le W 10 r°. — in